

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 136: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Styrelsesregler m.v.).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 22/1 97. Første behandling 29/1 97. Betænkning 15/5 97).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bruno Jerup (EL):

Her ved andenbehandlingen skal vi bl.a. behandle en lang række ændringsforslag, som er stillet af Enhedslisten.

Sigtet med de forslag, vi har stillet, er, for sådan at sige det meget kort, at udvide det demokrati, som der kan være i forhold til folkeskolen og hele styringen af folkeskolen.

Det, der jo er det interessante, er, at det mere eller mindre er lykkedes ministeren at sætte sig imellem to stole, nemlig om man skal gå den ene eller den anden vej i forhold til styringen: Skal man indføre mere demokrati, eller skal man indskrænke demokratiet? Ministeren har ligesom haft svært ved at finde ud af, om man skulle prøve at tage nogle af de anbefalinger med ind, der har ligget fra forskellig side.

Vi er som sagt gået det skridt, at vi ønsker en udvidelse af demokratiet, og jeg vil bare nævne to områder, hvor vi synes, at man burde støtte Enhedslistens forslag, og jeg kan også se, at der er en række partier, der har støttet nogle af Enhedslistens forslag.

Det ene drejer sig om, hvordan man sammensætter skolebestyrelserne. Det er vores opfattelse, at hvis det er sådan, at man går efter et samarbejde mellem de væsentlige grupper i folkeskolen – det er forældrene, det er eleverne, og det er de ansatte, lærerne – ville den bedste vej at gå være at lave en skolebestyrelse, hvor hver har lige mange stemmer. Vi foreslår, at de hver har tre stemmer, sådan at man har en bestyrelse bestående af ni. Det vil efter vores opfattelse tvinge bestyrelsen til et regulært samarbejde

mellem de tre grupper og dermed også udvidelse af demokratiet, og det ville gøre, at man i højere grad tager hinanden alvorligt i debatten i folkeskolen og i bestyrelsen.

Vi har en række andre ekstra forslag i forhold til bestyrelsens måde at arbejde på og udvidelsen af dens beføjelser.

Et andet vigtigt spørgsmål, som vi har taget op, er nedlæggelsen af folkeskoler. Det er sådan, at mange af de lokale skoler, specielt selvfølgelig mindre skoler ude omkring i landet, har en afgørende funktion i forhold til, hvordan de fungerer i en mindre kommune eller i en mindre by, en landsby, hvor det er sådan, at man har en skole, der ikke kun er skole, men i høj grad også kan være et kulturelt centrum for, hvad der foregår i byen, og som muligvis er det eneste sted, hvor unge og ældre samles en gang imellem.

Derfor har vi foreslået en genindførelse af reglen fra før 1990, som blev fjernet under hr. Bertel Haarders regime, og vi synes sådan set, det er fornuftigt, at man genindfører den bestemmelse, den fulde ordlyd – det har vi sørget for – der var i den gamle lov fra før 1990, og som gør, at en forældrekræds kan gå ind og blokere for en nedlæggelse af en folkeskole. Vi mener faktisk, det ville være et kæmpe fremskridt, hvis man kunne få det tilbage igen.

Der var i gamle dage, før 1990, adskillige eksempler på, at forældrene faktisk gik ind og bremsede en kommunalbestyrelse, som var i gang med at lukke en skole.

Det eneste, der er kommet ud af, at kommunalbestyrelsen har fået en udvidet adgang til at lukke skoler, er, at forældrekrædsene selvfølgelig bare opretter privatskoler i stedet for. Man kan så sige, at det har måske været et selvstændigt formål med loven, men i hvert tilfælde er vores sigte med det her at udvide forældrenes indflydelse og det lokale demokrati, så man kan sige: Den her skole er vigtig for vores lokalområde, den er vigtig for vores by, og man kan stoppe en nedlæggelse af den.

Det er kun ganske kort om et par af ændringsforslagene. Vi mener sådan set, at den linje, som ministeren har lagt op til, også i betænkningens bidrag, er lidt slap og lidt en sætten sig mellem to stole, men det er måske en vane, som er svær at komme ud af for den pågældende minister.

Hermed sluttede forhandlingen.